...лище "Съгласие" ......Плѣвенъ

Година 1. Плѣвенъ, 6 февруарий 1921 год. Брой 18

ЗЕМЛЕДѢЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционенъ комитетъ. Излиза всѣка седмица.
Органъ на сдруженитѣ земледѣлци въ Плѣвенския окрѫгъ.

Земледѣлци, съюзявайте се! Въ сдружаването и съюзяването е нашето спасение и сила.

Абонаментъ за година 25 лева.
Единъ брой 50 ст.

Селянино, помогни си самъ, за да ти помогне и Богъ.

Приематъ се всѣкакъвъ видъ обявления на цѣни много умѣрени.

Скрѫбни извѣстия	20 лева
Годежни	25 лева
Вѣнчални обявления	30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 1 левъ на квадратенъ сантиметъръ.

На сѫдебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общинитѣ и училищни н-ва по 20 ст. на дума.

М. Петковъ.

Прѣдъ конгреса.

Само нѣколко деня ни дѣлятъ отъ 16-ия редовенъ конгресъ на Б. З. Н. Съюзъ, за когото се правятъ трѣскави приготовления. Земледѣлскитѣ дружби отъ всички крайща на България сѫ избрали вече своитѣ делегати и тѣхното число, горѣ-долу, се налучква.

Обществото слѣди съ живъ интересъ всичко около тоя конгресъ: вѣстникари и политици бързатъ, отъ сега да градятъ прѣдположения, каквито тѣмъ изнася. Ние сѫщо нѣма да прѣувеличимъ много, ако кажемъ, че този конгресъ ще бѫде едно събитие, което ще се запише, не само въ съюзната история, но и въ младата политическа история на България, ако сѫдимъ, разбира се, по врѣмето, въ което се свиква и по грамаднитѣ задачи, които конгреситѣ трѣбва да разрѣшатъ. Въ 20 годишното си сѫществувание З. Съюзъ е направилъ до сега 15 конгреси въ различни врѣмена. Въ 20 годишния си животъ и борби, въ 15 конгреси борцитѣ за земледѣлското сдружение, сѫ могли да кажатъ своята дума по идеитѣ, принципитѣ, теорията, програмата, тактиката и борбитѣ на своята собствена организация. 16 редовенъ конгресъ, обаче, е първия, който става слѣдъ като тая организация е поела всецѣло държавната власть, и, въ тоя конгресъ прѣдставителитѣ на земледѣлска България има да кажатъ своята дума, не вече само върху работитѣ въ своята собствена организация, но прѣдимно върху управлението на държавата, — *върху приложението на начертанитѣ отъ по рано идеи и планове за държавно прѣустройство и народно добруване.*

Какво, конкретно, прѣдстои, проче, на тѣзи пратеници народни? Защо тѣ се събиратъ отъ всички крайща на България и какво трѣбва да сторятъ? Кои сѫ тѣзи голѣми задачи, които трѣбва да разрѣши тоя многохиляденъ народъ, съ торбички прѣзъ рамо, който ще пълни софийскитѣ улици слѣдъ нѣколко деня? — Ето това съ въпроси, по които струва да се кажатъ само нѣколко думи, сега въ прѣдвечерието на конгреса — безъ да ги изчерпваме.

Прѣди всичко, ние вѣрваме, че всѣки делегатъ за конгреса тай въ душата си нѣщо свое, което би желалъ, да каже въ конгреса. Нѣщо повече — той е натоваренъ отъ своитѣ другари, да прочете тѣхна резолюция, да каже тѣхнитѣ думи, за които е опълномощенъ. Ще иматъ ли, обаче, възможностьта делегатитѣ да сторятъ това, ще могатъ ли и тѣ да кажатъ по нѣщо? — Това е първия въпросъ, който изпъква веднага. И ние като имаме прѣдъ видъ краткото врѣме и подредения отъ постоянното присѫтствие дневенъ редъ, отговаряме отрицателно. И затуй, първата задача на конгреситѣ, споредъ насъ, е да поискатъ измѣнение на дневния редъ, въ смисълъ да си създадатъ възможность и гарантиратъ своето право за свободно изказване по съюзнитѣ и държавни работи. Очевидно много нещастна би била ролята на делегатитѣ, ако тѣ отиватъ въ конгреса, само да слушатъ отчети и да рѫкоплѣскатъ на тѣхъ. Този въпросъ се повдигна въ много околийски и окрѫжни събрания и въ конгреса сѫщо трѣбва, да бѫде повдигнатъ прѣдъ дневния редъ, като конгреснститѣ защитятъ и наложатъ едно свое върховно право, което небива отъ никого да се потѫпква, особено въ нашата демократична организация.

Слѣдъ това. Понеже по своитѣ атрибути, конгреса се счита за върховно съюзно тѣло, върховенъ съюзенъ институтъ, смѣтаме, че той ще бѫде и единъ сѫдъ за всички наши избраници, чиято дѣятелность като общественици и управници на България ще бѫде подложена на разглеждане, на прѣцѣнка. Слѣдъ като изслушаме отчета на нашето правителство, за да бѫдемъ безпристрастни сѫдии, за да бѫде по-нататъшната ни работа планомѣрна и ползотворна, смѣтаме, че прѣди всичко и най-важно, ния трѣбва да направимъ една нова ориентировка; трѣбва ясно и недвусмислено да си отговоримъ на слѣдния въпросъ: *„Каква организация е Б. З. Съюзъ и чии интереси прѣдимно защитава: на търговци ли, на банкери ли, на фабриканти ли, на гешефтари и спекуланти ли, на погромщици ли, на чифликчии ли, на учители ли, на чиновници ли, на дрѣбни земледѣлци ли, на безимотни селяни и работници ли и т. н.“.*

Тая нова ориентировка ни е крайно необходима, та дори и повторение да стане на отдавна установени съюзни истини, които обаче трѣбва да се напомнятъ и подчертаятъ, защото, може би *има малки, па и голѣми наши другари, които сѫ ги забравили.*

И ако делегатитѣ, вѣрни на своето минало, вѣрни на писанитѣ и отдавна прокламирани идеи и принципи съюзни, изложени въ съюзния уставъ и въ съюзната книжнина, ако за сетенъ пѫть подчертаятъ, че Б. З. Н. Съюзъ — *това е организация на дрѣбнитѣ, малоимотни и безимотни селяни земледѣлци въ България, че той ратува за политическото, икономическо и просвѣтителното повдигане на широкитѣ народни маси*, то какви, напримѣръ трѣбва да бѫдатъ отношенията ни спрѣмо търговцитѣ, спрѣмо банкеритѣ, спрѣмо чифликчиитѣ, спрѣмо гешевтари, погромщици и пр., и най-сетнѣ какви трѣбва да бѫдатъ фактически при управлението и законодателствуването ни, отношенията ни къмъ дребни, малоимотни и безимотни селяни, къмъ работницитѣ, къмъ учителитѣ, къмъ сираци, инвалиди и пр. Ние трѣбва да опрѣдѣлимъ чии отъ интереситѣ на посоченитѣ по-горѣ съсловия и групи сѫ по-близки до нашитѣ интереси, кои сѫ по-далечни, кои съвсѣмъ далечни и кои противоположни?

Отговоримъ ли правилно и разумно на така поставения въпросъ, нашата работа се улеснява, защото този отговоръ ще бѫде единствения вѣренъ аршинъ, съ който можемъ по-нататъкъ да прѣмѣримъ и прѣцѣнимъ цѣлата наша дѣятелность като управници, законодатели и рѫководители на народнитѣ сѫдбини. Ако ние приемемъ и за сетенъ пѫть подчертаемъ, че защитаваме и ще защитаваме интереситѣ прѣдимно на бѣднитѣ и угнетени народни маси, то слѣдва да си отговоримъ понататъкъ на въпроса: Съотвѣтствува ли на това нашата дѣятелность, дѣятелностьта на нашитѣ избранници министри и депутати, въобще и въ частность? Застаналъ на това вѣрно становище, конгресътъ ще трѣбва да разгледа всички събития отъ поемане властьта до днесъ, да разгледа всички прокарани до сега закони и да имъ даде една трѣзвена прѣцѣнка. Тукъ трѣбва да се направи единъ прѣгледъ на миналото, единъ прѣгледъ и на многобройнитѣ обѣщания прѣдъ народа, който очаквайки спасение и цѣръ за своитѣ болки — посрѣщна съ ентусиазъмъ земледѣлското правителство, единъ прѣгледъ на нашитѣ програмни начала и идеи. Тукъ му е мѣстото, да се вгледаме въ себе си, *да се вгледаме въ своя моралъ* и направимъ паралелъ между опозиционния и сегашния ни животъ и борби, *между нѣкогашнитѣ думи за народовластие, широка народна просвѣта кооператизъмъ, народни свободи, матерялно подобрение на бѣднитѣ и угнетени маси, сираци, инвалиди и пр. и на тоящитѣ ни дѣла въ тѣзи области.*

И ако така прѣцѣнявайки всички събития, всички закони, всички дѣла на нашитѣ мандатьори, ние се натъкнемъ на грѣшки, на дефекти, на неизпълнени обѣщания, на не добрѣ защитени народнитѣ интереси, на умишлено дори противодѣйствие въ това направление, по извѣстни въпроси. делегатитѣ като истински сѫдии трѣбва да кажатъ своята господарска дума и прочетатъ своята справедлива присѫда. Тѣ трѣбва да намѣрятъ причинитѣ и да направятъ всичко възможно за отстранението на тия причини, за изкореняване на това зло, до гдѣто не е пуснало по-дълбоки корени въ съюзния организъмъ. Защото, за да водимъ борба съ злото вънъ отъ насъ, прѣди всичко трѣбва да го изкоренимъ въ самитѣ насъ. Ако искаме да водимъ борба противъ личния режимъ, корупцията, лъжата, гешовгитѣ и хилядитѣ недъзи въ старитѣ партии и въ обществото, прѣди всичко трѣбва да ги изгонимъ изъ нашитѣ редове. Въ тоя случай трѣбва да си спомнимъ дадения примѣръ отъ Христосъ, прѣдъ когото тълпата бѣ довела блудницата, да я сѫди и той каза: „Съгласно законитѣ тя трѣбва да бѫде прѣбита съ камъни и нека оня, който счита душата и съвѣстьта си чисти — прѫвъ да хвърли камъкъ върху нея“.

Искаме да вѣрваме, че избранитѣ за делегати сѫ най-добритѣ, най-трѣзвенитѣ, най-честнитѣ и най-разумнитѣ членове на дружбитѣ, че тѣ съзнаватъ своитѣ задачи и горятъ отъ искреното желание да бѫдатъ полезни на своята организация и на България. Искаме да вѣрваме, че тѣ сѫ чужди на лъжата, измамата и страхътъ прѣдъ тогова и оногова, чужди и на прѣдразсѫдъцитѣ, и че тѣ съ чиста съвѣсть могатъ да погледнатъ злото и доброто право въ очитѣ; че тѣ най добрѣ познаватъ своитѣ интереси и съюзнитѣ идеи и достойно ще изпълнятъ своя дългъ.

ФОНДЪ „Земледѣлска защита“.

Доброволни помощи, постѫпили отъ 1-й до 16-й брой включително — 11070 лева — 18 бр. включително,

Внесли за фонда:

Земледѣлска дружба въ село Бохотъ 20 лв., Надо Г. Недковъ, село Петревене 5 лв.; Георги Ив. Мариновъ, село Садовецъ 5 лв.; М. Цвѣтковъ, село Девенци 5 лв., Дамянъ Митковъ отъ село Девенци 5 лева и кмета на с. Ясенъ 20 лева.

Събрани всичко до сега — 11,310 лева

Хр. Ж. Косовски.

Къмъ земледѣлскитѣ синдикати.

Знае се, че когато се тури началото на кооперативното дѣло у насъ, то започна да се гради върху принципа: »неутралитета въ кооперациитѣ«. Никнаха една слѣдъ друга селскитѣ кооперации. Налитаха въ тѣхъ особено сдруженитѣ земледѣлци, подхранвани отъ мисальта, че само кооперациитѣ сѫ, които ще ги спасятъ отъ икономическото заробване. Борѣха се да закрѣпнатъ, като всички кооперации се присъединяваха въ централата наречена »Общъ Съюзъ на Земледѣлскитѣ Кооперации«. Обаче, въ послѣдствие тази »централа« се прѣвърна въ партизанско гнѣздо на демократи, радикали и широки социалисти, което добрѣ се подпомагаше отъ управителнитѣ тѣла на кооперациитѣ, които въ своето болшинство сѫ чужди на земледѣлския съюзъ, понеже на чело стоятъ учители, свещеници и др. Тази партизанщина особено се засили, когато демократитѣ си създадоха подцентрала «Солидарность«, широкитѣ »Напрѣдъ«, радикалитѣ «Изгрѣвъ« и т. н. и съ това се уби общия подемъ въ спасителното кооперативно дѣло. Факторитѣ въ него, на чело съ Петко Дичевъ, все съпартизани и идеолози на интереситѣ на капиталистическото общество, почнаха да се стрѣмятъ да приспиватъ кооперативизма когато почнаха да се уврѣждатъ интереситѣ на приятелитѣ имъ. И когато земледѣлския съюзъ дойде на власть и усилено заработи за развоя на кооперативизма, чрѣзъ който да освободи потиснатитѣ въ икономическо отношение селски маси отъ смукалата на търговци, банкери и банки, тѣ само прѣчаха.

За по-голѣма сигурность и добри резултати правителството отъ Земетрудовия съюзъ прѣдложи въ конгреса, свиканъ отъ общия съюзъ, да се учрѣдятъ три институти, споредъ естеството на службата, които да бѫдатъ обединени въ върховна кооперативна централа, а не да се образуватъ безсистемно плеяда партизански централи и подцентрали. Споредъ този проектъ кооперативизма се дѣлеше на три отдѣла: литературенъ, административенъ и търговски, като първия щѣше да бѫде прѣдставлявaнъ отъ »земледѣлското дружество, втория — отъ »общия съюзъ« и третия отъ «Съюзната земледѣлска кооперативна банка«. За тази цѣль, всички кооперации щѣха да влѣзатъ сѫщеврѣменно въ районнитѣ синдикати, а послѣднитѣ въ Съюзната кооперативна банка и гонимата цѣль поставена не на партизански начала щѣше да се постига най-блѣскаво. Проекта обаче пропадна, въпрѣки силнитѣ настоявания. Опартизанeнитѣ кооператори въ Общия съюзъ надигнаха бѣсенъ вой, пустнаха всички свои агенти, отправиха редъ писма и позиви до кооперациитѣ, като ги заплашваха, че ще ги лишатъ отъ кредитъ, ако влизатъ въ синдикатитѣ и слѣдствие на което много отъ кооперациитѣ още се колебаятъ да влѣзатъ въ синдикатитѣ. Това е заблуждение, сдружени и несдружени земледѣлци! Не се вслушвайте въ отчаяния повикъ на кооператоритѣ демократи и др. Тѣ виятъ за да спасяватъ загиващитѣ търговци и банкери. Тѣ протестиратъ, защото виждатъ, че земледѣлцитѣ чрѣзъ синдикализма си създаватъ една икономическа крѣпость, чрѣзъ която жилавитѣ чернотрудоваци сами ще диктуватъ сѫдбинитѣ си и бранятъ потьта и трудътъ си. Страхуватъ се отъ развоя на земледѣлския синдикализъмъ, защото виждатъ какъ съ бързи крачки се замѣства ролята на търговския и банкерски капиталъ отъ кооперативизма. И наистина, половината отъ функцията на търговския капиталъ е вече замѣстена. Скоро, когато земледѣлскитѣ кооперации и синдикати бѫдатъ достатъчно засилени, достойно ще поематъ функцията вършена до сега отъ капитала на народнитѣ потосмукачи. А това ще бѫде толкова по-скоро, колкото кооперациитѣ по-скоро прѣстанатъ да дрѣмятъ на плaднището на общия съюзъ, да прѣкѫснатъ да слушатъ тананикането на приспивателната му пѣсень.

Отправямъ горѣщъ апелъ къмъ всички коопериранн сдружени и несдружени земледѣлци, които милѣятъ за кооперативното дѣло, които ратуватъ за собственото си икономическо освобождение, да не се осланятъ вече на молбитѣ или заплашванията на разни псевдокооператори, а подхранвани отъ мисальта, че новосъзданитѣ земледѣлски синдикати, които сѫ дѣло на самитѣ земледѣлци, сѫ истински изразители на взаимнопомощьта и че тѣзи земледѣлски синдикати сѫ

именно смъртоностнитѣ клѣщи на търговци, банкери и разни спекуланти, нека, въпрѣки заплашванията и прѣдупрѣжденията, незабавно и демонстративно даже, напускатъ »общия съюзъ« и се запишатъ членове на Районитѣ Синдикати. Нека прѣстанатъ първенцитѣ въ общия съюзъ да парадиратъ, че тѣ държатъ земледѣлскитѣ кооперации, защото не »той« държи кооперациитѣ, а послѣднитѣ крѣпятъ »общия съюзъ«. Напуснете го, и кепенцитѣ ще се затворятъ.

Стига вече, нѣкои отъ кооперациитѣ да гледатъ сиирджийски на синдикатитѣ. Днитѣ се търкалятъ, зимата минава, а много отъ синдикатитѣ спятъ още само за туй, защото кооперациитѣ се свѣнятъ да скжсатъ съ общия съюзъ и вложатъ свои дѣлови капитали въ синдикатитѣ. Не, мобилизирайте кооперативнитѣ си сили, дайте послѣдньо побѣдоносно сражение на всички ония, които иматъ интересъ да прѣчатъ на кооперативизма и тогасъ нахлуйте въ Районнитѣ Земледѣлски синдикати.

Александръ Янакиевъ.

Допитване до народа.

(Продължение отъ брой 17).

Това сж въпроситѣ които общинския съвѣтъ, като разгледа, длъженъ е да ги подложи на допитване до народа. Отъ внимателното проучване на тия 5 въпроси, както и на самия законъ изобщо, ще се види, че тия въпроси не сж нови, че тѣ не сж вънъ отъ ония изброени въ законитѣ за общинитѣ, а напротивъ: това сж въпроси, съ които общинскитѣ съвѣти се занимаватъ възъ основа на тия закони, а не на основание закона за допитване до народа. Слѣдователно съ създаване на послѣдния законъ: правата на общинскитѣ съвѣти не само не сж разширени, а напротивъ еж стѣснени въ полза на народа, въ смисълъ, че по тия 5 въпроси общинскитѣ съвѣти иматъ право да се занимаватъ, обаче тѣхнитѣ рѣшения прѣди да се изпратятъ до централната власть, трѣбва да се подложатъ на одобрѣние отъ народа и само, ако той ги одобри тогава става възможно изпращането имъ до по горнята власть (чл. 9). При неудобрение отъ страна на народа на едно такова рѣшение, то не се изпраща никждѣ, и се счита за отмѣнено. — Обстоятелството, че закона за допитване до народа по общински работи, не е донесълъ абсолютно никакви права на общинскитѣ съвѣти, е толкова ясно, че подържането на противното е крайно несериозно. Но, не е само това: той не носи нѣкакви кой знае какви права и на народа, защото закона не е далъ правото на народа да се произнася окончателно върху тия рѣшения на общинскитѣ съвѣти, а напротивъ изисква изрично изпращането имъ „на надлежната власть, за утвърждение, съгласно законитѣ за общинитѣ". Само това фактъ доказва, че закона за допитване до народа, има само една цѣль: да доведе до знанието на народа рѣшенията на общинскитѣ съвѣти по казанитѣ 5 въпроса и ако той ги удобри, централната власть да бжде по добрѣ освѣтлена върху рѣшението, безъ да има тя нѣкакъвъ авгажиментъ да утвърди такова рѣшение, въпрѣки че то е взето възъ основа на законитѣ за общинитѣ.

Изразътъ на законодателя въ чл. 9 „се изпраща на надлежната власть за утвърждение, съгласно законитѣ за общинитѣ", нѣма онова широко значение, което му даватъ общинскитѣ съвѣти, че щомъ народа е удобрилъ едно рѣшение на общинския съвѣтъ, надлежната власть е длъжна да го утвърди, защото и самия законодатель не и мислилъ така, а тъкмо обратното.

Като единствена мѣродавна прѣцѣнка на извѣстно положение въ закона, винаги сж служили и обясненията на респективния министръ, който е внесълъ закона, по станалитѣ дебати въ народното сѣбрание, при приемане на закона. Въ дадения случай, ние ще цитираме обясненията дадени отъ министра на Вътрѣшнитѣ Работи г. М. Такевъ, който е внесълъ тоя законъ, при приемане на чл. 2.

Отъ станалитѣ твърдѣ голѣми дебати, се вижда, че народния прѣдставитель г. Д. Драгиевъ е настоявалъ да се разшири редакцията на чл. 2 въ смисъль, да се подлагатъ на допитване до народа, не само рѣшенията на общинскитѣ съвѣти, по изброенитѣ въ тоя членъ въпроси, а и по всички други по важни въпроси, и особено бюджета на общината. Направени сж и други прѣдложения и запитвания къмъ Министра, отъ когото е искано разяснения на чл. 2 и той е казалъ слѣдньото: „Референдумътъ, господа, е единъ институтъ Sui generis, той е урегулиранъ по особенъ начинъ. Той не е това да викаме двѣ—три вѣщи лица, да чуемъ мнѣнието имъ, а е допитване до цѣлия народъ, допитване урегулирано по специални правила. Онуй повикване на двѣ-три вѣщи лица нѣма нищо общо съ референдума, като институтъ за държавно управление „. . . . защото основната идея на закона за допитване до народа се състои въ това: да се тури една прѣграда на неблагоразумнитѣ прахосничества отъ страна на нѣкои общински съвѣти, които вършеха за смѣтка на избирателитѣ такива прахосничества, които докараха общинитѣ до почти фалирано състояние „ . . . " общинския съвѣтъ на основание на закона, взема извѣстно рѣшение. Това рѣшение за да добие сила, трѣбва да се потвърди съобразно било отъ окржжния управитель, било отъ министра, било отъ държавния глава съ височайши указъ. Между тѣзи два промежутъка, между издаването на рѣшението на общинския съвѣтъ и отиването му до централната власть, азъ турямъ още една прѣграда и казвамъ: между васъ, общински съвѣтници, и между централната власть турямъ още една стълба - народа; вие сте рѣшили, но прѣди централната власть да одобри или не вашето рѣшение я да видимъ какво ще каже народътъ. Народътъ казва: „Одобрявамъ". Тогава ще си отиде по канала. Това е за което нѣкои ме питаха; „Какво ще стане съ тази работа? „Чл. 9 казва" ако болшинството отъ присжтствуващитѣ избиратели се е произнесло въ полза на рѣшението, протоколътъ на събранието, заедно съ самото рѣшение, се праща на надлежната власть за утвърждение, съгласно законитѣ за общинитѣ". Общинскиятъ съвѣтъ, като получи протоколътъ, който се съставя по извѣстна процедура, ще го приложи къмъ своето рѣшение и ще го прати на Министра. Министрътъ знае, че и тази втора прѣграда е прѣскочена, за да дойде рѣшението на съвѣта до него, и отъ тамъ се почва властьта на министра. Той не е задълженъ още съ вота на населението за ония работи, за които се иска одобрението на министра. Министра е още единъ контролъ, тъй да се каже, върху рѣшението, може би често пжти и прибързано, отъ увлѣчение взето отъ самото население". (Стеногр. дневници на XIV О. Н. С. I. Р. с. XLI засѣдание, 13. XII. 1908 год. стр. 1488 второ четене на законопроекта.

При третото четене на сжщия законопроектъ, сжщиятъ министъръ е заявилъ: . . „Кои сж прѣдметитѣ, които подлежатъ да одобрѣние отъ народа? Тѣ сж изброени . . . Г. Драгиевъ бѣ казалъ: „и по всички въпроси, които ги нѣма въ чл. 2". Такова нѣщо неможе да се тури г. Драгиевъ, за това, защото въ закона за общинскитѣ съвѣти е точно опрѣдѣлено, върху какви материи може да се произнася общинския съвѣтъ. Компетенцията на окржжнитѣ и общинскитѣ съвѣти не е енциклопедическа; тѣ не могатъ да се занимаватъ съ всички, възможни да се повдигнатъ, въпроси въ общинитѣ. Тѣхната компетенция е строго опрѣдѣлена . . . Ето защо да туримъ въ забѣлѣжката така «по какъвто и да е въпросъ избирателитѣ пожелаятъ, да се произнесе съвѣтътъ", това не можемъ да направимъ. (Стенограф. дневничи на XIV О. Н. С. I Р. С. LI З. 13/I 1909 година стр. 2230).

Въ мотивитѣ на доклада до Народното Събрание, съ когото е внесенъ законопроекта е казано: „ . . . До сега като не бѣше узаконено да става допитване, много общински съвѣти, извършваха безконтролно работи, очевидно въ врѣда на населението, което, ако да бѣше питано, никога нѣмаше да даде съгласие. По тоя начинъ една голѣма часть отъ нашитѣ общини сж потънали въ дългове, чиято очевидна тяжесть е извикала справѣдливо роптание у общинаритѣ".

Отъ направенитѣ цитати ясно се очертава каква е била основната мисъль на законодателя по закона за допитване до народа. Законодателя е искалъ съ този законъ да ограничи до минимумъ прахосничествата на недобросъвѣстни общински съвѣти, ограничилъ е правата на послѣднитѣ по въпроситѣ изложени въ чл. 2 на закона и като прѣдвижда за тѣхъ допитване до народа, запазилъ е широки права на централната власть да одобрява или не, тъй взетитѣ рѣшения.

Отъ казаното до тукъ се заключава: 1) закона за допитване до народа, не носи разширение правата на общинскитѣ съвѣти; 2) сжщото допитване до народа, не носи окончателни санкции върху тъй взетитѣ рѣшения на общинскитѣ съвѣти, освѣнъ когато тѣ бждатъ отхвърляни отъ народа и 3) общинскитѣ съвѣти не могатъ да подлагатъ на допитване до народа, никакви други свой рѣшения по въпроси стоящи вънъ отъ чл. 2 на закона.

Това заключение дава другото: общинскитѣ съвѣти немогатъ да търсятъ никаква опора за свободно-автономно управление на общинитѣ върху закона за допитване до народа и всички рѣшения взети по въпроси вънъ отъ чл. 2, макаръ и одобрени отъ народа сж незаконни, защощото вотътъ на народа не е задължителенъ за надлежната власть.

ХРОНИКА

Приятно ни е да съобщимъ, че нашия добъръ съюзенъ другарь отъ с. Добревци, тетевенско Сава Н. Консуловъ на 6 того ще се вѣнчае за г-ца Мария Батева отъ с. Шумнене. Нашитѣ чести явания на щастливата двойка.

Въ редовната сесия на Окр. Училищенъ съвѣтъ между другитѣ въпроси сж опрѣдѣлени и селата въ окржга, въ които ще се открinitъ общедостжни народни библиотеки, съгласно новия законъ.

Опрѣдѣлени сж:

1. Плѣвенска околия—Пордимъ Д. Дѫбникъ и Мар. Тръстеникъ
2. Ловчанска околия — Александрово, Угърчинъ и Какрина.
3. Никополска околия—Гулянци и Асѣново.
4. Луковитска околия — Блъсничево, Дерманци и Телишъ.
5. Тетевенска околия—Турски изворъ и Ябланица.
6. Троянска околия—Орѣшака Дълбокъ-долъ.

Сжщо по прѣдложение на прѣдседателя на постоянната комисия се взе рѣшение, да се настои прѣдъ Министерството на Народната Просвѣта, щото училището въ с. Помашка Лѣшница, Тетевенско да остане държавно. Такова рѣшение имаше и по рано, но по бюджетни причини, училището не бѣ признато за такова.

Молба на гр. Тетевенъ, съ рапортъ до постоянната комисия иска откриване съ окржжни срѣдства овощенъ разсадникъ въ тетевенския районъ, като за цѣльта, общината ще даде 30—40 декара хубаво мѣсто, безъ наемъ. Окржжния съвѣтъ има рѣшение, да се открие въ тетевенска околия такъвъ, разсадникъ и постоянната комисия ще проучи въпроса.

Двумѣсеченъ дневенъ и вечерень курсъ за огняри и машинисти се открива въ гр. Плѣвенъ отъ 10 февуарари 1921 год. съ програма и правилникъ, удобрѣни отъ Министерството на Търговията Промишлеността и Труда съ № 374 отъ 21 януари 921 г.

Таксата на курса е 100 лева при записването и 100 лева при свършването му.

Слѣдъ изпита се издава свидѣтелство за завършенъ курсъ при комисия съ министерски делегатъ.

Записванията траятъ до 10 февруари въ книжарница „Модерно Изкуство" въ гр. Плѣвенъ.

Прѣизбрани настоятелства — Луковитъ окол. наст. — Прѣдседатель Банко Трифоновъ, с. Жглень, подпрѣдсед. Цоко Г. Пашалиевъ, Бѣленци, кас.-дѣловодитель Стоилъ Миленковъ—Луковитъ. Съвѣтници: Петръ Филевъ, Червенбрѣгъ, Първанъ Павловъ, Садовецъ, Иото Кочевъ, Ракита.

Градска дружба прѣд. Кирко Цвѣтковъ, подпрѣд. Велю Цанковъ касиеръ-дѣлов. Василъ Велчевъ, и съвѣтници Велю Герговъ, Коци Христовъ и Иотко Никовъ.

Депутация отъ с. Садовецъ е дошла при Окр. Лѣкарь и Окр. Управитель за уволнението на Садовския общински фелдшеръ Александръ Ивановъ.

СЪОБЩЕНИЕ

на

Плѣв. Р. З. К. Синд. „Снопъ"

1. Синдиката има за проданъ въ склада си тютюнъ и папироси отъ Габровската тютюнева фабрика »Градище«.

2. Пчеларитѣ да иматъ прѣдъ видъ, че Синдиката е подготвилъ доставка на кошерища »Дѣдамъ Блатъ« по цѣни 30% по низки отъ пазарнитѣ.

3. Мострата отъ поржчката пръскачки »Vermorel« пристигна. Синдиката приема поржчки отъ тия пръскачки, слѣдъ като даже се прѣгледа отъ купувача и самата мостра.

4. Синдиката има гребени волски—желѣзни и дървени.

5. Консорциума отпуска авансъ за купуване всички видове зърнени храни, включая и царевица отъ реколтата 1920 год. Онѣзи отъ кооперациитѣ, които не сж сключили още такъвъ, да дойдатъ въ синдиката да имъ се приготвятъ книжата за цѣльта.

6. Агенцията въ Сомовитъ е натоварила вече два шлепа съ царевица. По такъвъ начинъ има опразднено мѣсто за складиране други 100 вагона храна.

—

Плѣвенски Р. З. Кооперативенъ синдикатъ »Снопъ« обявява на личнитѣ си и колективни членове, че на 27 февруарий т. г. свиква редовно общо годишно събрание за приемане годишния отчетъ.

—

Въ събранието си на 30 м. м. околийската дружба избра ново настоятелство въ съставъ: прѣдседатель Никола Цоневъ—с. Гривица, подпрѣдсебатель Филипъ Андреевъ—с. Левски, касиеръ дѣловодитель Хр. Ж. Косовски—с. Злокучене и членове Мачко Стойчевъ—с. Беглежъ.

Левска Земледѣлска Дружба

СЪОБЩЕНИЕ

Левската Земледѣлска дружба съобщава на всички ония, които сж взели отъ лотарийнитѣ билети на дружбата, че лотарията на сжщата се отлага по незавасящи отъ дружбата причини за 2-рия день на Великденъ.

с. Левски, 20. I. 921 г.

Касиеръ: Т. Илиевъ.

Плѣв. Училищно Настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 55

Плѣвнското Училищно Натоятелство обявява на интерсующитѣ се, че на 16 Февруари 1921 г. 11 часа прѣдъ обѣдъ (зимно врѣме) въ канцеларията на кметството ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция съ съкратенъ срокъ за доставка на безплатни обѣди за бѣдни ученици въ гр. Плѣвенъ.

Приблизителната стойность възлиза на 195000 лв.

Залогъ за правоучастие въ търга 5%.

Конкурентитѣ требва да се съобразяватъ съ чл. 11 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Офертитѣ ще се приематъ до 11 ч. прѣдъ обѣдъ.

гр Плѣвенъ 1 II 1921 г.

Прѣдсед.: Ал. Хр. Базиргяновъ.

за Секретарь: О. Василева.

Сжд. Приставъ на III участъкъ при Плѣв Окр. Сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 322. Подписания Сждебенъ Приставъ при Пѣвенския Окржженъ Сждъ на III участъкъ, на основание изпълнителний листъ № 3406 отъ 2 Декември 1919 год., издаденъ отъ I Ловнански Мирови Сждия въ полза на Колю Химовъ изъ гр. Ловечъ, срѣщу Цанко Георгиевъ отъ гр. Плѣвенъ за искъ 2000 л. заедно съ лихвитѣ имъ по 8% годишно отъ 15 Ноември 1919 г. до изплащанието 43 лева сждебни и по водене на дѣлото разноски, и 42 лева по изпълнението, съгласно чл. чл. 910 и 913 отъ Гражданското Сждопроизводство. Съ настоящето си обявявамъ че на 12 Февруари 1921 г. отъ 9 часа сутриньта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си тукъ слѣдующия длъжиковъ имотъ, а именно: Едно малко пияно (органъ) отъ фбриката «T. Rotvkiewuer» — Виена, оцѣнено за 2200 лева.

Наддавието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Които Г. г. желятъ да купятъ горния имотъ, могатъ да се явятъ на мѣстопродаването, да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне прѣглеждатъ всички книжа относящи се до проданьта.

гр. Плѣвенъ 2 Февруари 1921 г.

Дѣло № 426 отъ 1921 год.

Сждебенъ Приставъ:

Хр. Ив. Мускуровъ.

Гости на гр. Плѣвенъ

Отбайте се въ най-ефтината гостилница и млѣкарница

„Швейцария",

на бай Лазаръ Вълковъ (до гр. памекникъ).

РАБОТИЛНИЦА ЗА ЛОКУМЪ И БОМБОНИ „КРИСТАЛЪ"

на

Петъръ Ненов

Площадъ „Бѫръ-пазаръ"—Плѣвенъ, (До хотелъ Русия).

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ" — Плѣвенъ.